Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul central, judecător – Fondos-Frațman Mariana

Dosarul nr. 2ai-135/25

2-18142902-02-2ai-02052025

D E C I Z I E

dispozitiv

13 octombrie 2025 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:

Președintele completului, judecător Sîrbu Victoria

judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

a examinat apelul declarat de lichidatorul SRL ”5 Comunicare Nouă” - Palii Diana, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 25 martie 2025,

emisă în cadrul procesului de insolvabilitate a SRL ”5 Comunicare Nouă”,

la cererea lichidatorului SRL „5 Comunicare Nouă” - Palii Diana cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului, în persoana lui Cojuhari Veaceslav și Verbițki Alexei cu încasarea sumei,Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul central, judecător – Fondos-Frațman Mariana.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, art. 385 lit. a), 389-390, 394 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de lichidatorul SRL ”5 Comunicare Nouă” - Palii Diana.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 25 martie 2025, emisă în cadrul procesului de insolvabilitate a SRL ”5 Comunicare Nouă”, la cererea lichidatorului SRL „5 Comunicare Nouă” - Palii Diana cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului, în persoana lui Cojuhari Veaceslav și Verbițki Alexei cu încasarea sumei.

Decizia este definitivă și irevocabilă din momentul pronunțării.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Dosarul nr. 2ai-135/25
2-18142902-02-2ai-02052025

D E C I Z I E

13 octombrie 2025 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice
din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecător Sîrbu Victoria
judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând apelul declarat de lichidatorul SRL ”5 Comunicare Nouă” - Palii Diana, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 25 martie 2025,

emisă în cadrul procesului de insolvabilitate a SRL ”5 Comunicare Nouă”,

la cererea lichidatorului SRL „5 Comunicare Nouă” - Palii Diana cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului, în persoana lui Cojuhari Veaceslav și Verbițki Alexei cu încasarea sumei,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei

În procedura Judecătoriei Chișinău sediul central, se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată în privința SRL „5 Comunicare Nouă”.

Astfel, prin încheierea judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 29 martie 2018, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul Biroul Vamal Centru privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL „5 Comunicare Nouă” și numită în calitate de administrator provizoriu administratorul autorizat Palii Diana.

Prin hotărârea judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 16 mai 2018, a fost constatată insolvabilitatea debitorului SRL „5 Comunicare Nouă”, cu inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea acestuia, iar în calitate de lichidator a fost desemnat administratorul autorizat Palii Diana.

La data de 29 martie 2023, lichidatorul SRL „5 Comunicare Nouă” - Palii Diana a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâților Cojuhari Veaceslav și Verbițki Alexei, solicitând atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului SRL „5 Comunicare Nouă” în proces de lichidare, cu încasarea în mod solidar de la Cojuhari Veaceslav și Verbiţki Alexei, în folosul SRL „5 Comunicare Nouă”, a sumei de 925.180,50 lei, cu transferarea mijloacelor bănești la contul de acumulare a administratorului autorizat Palii Diana pentru distribuirea ulterioară către creditori.

În motivarea cererii s-a invocat că conform informației Agenției Servicii Publice, SRL „5 Comunicare Nouă” a fost înregistrată la data de 03 martie 2010, cu numărul unic de identificare și codul fiscal (IDNO) *****, sediul: ***** 18/A, mun. Chișinău, administrator - Verbițki Alexei, capitalul social – 5.400 lei.

La data de 02 august 2016, au fost consemnate în Registru date cu privire la desemnarea noului administrator Cojuhari Veaceslav. De asemenea, au fost înregistrate modificările operate în actele de constituire privind modificarea componenței asociaților și schimbarea sediului care devine: str. Tomis, 15, mun. Chișinău. administrator și unic fondator: Cojuhari Veaceslav.

Prin hotărârea adunării creditorilor din 21 noiembrie 2018, lichidatorul a fost împuternicit să depună în instanța de insolvabilitate cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului.

Astfel, în susținerea cererii de atragere la răspundere subsidiară, lichidatorul a invocat art. 248 alin. (1) din Legii insolvabilității, și anume: lit. a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; lit. f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată și; lit. h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

În context, a menționat că fostul administrator al companiei Verbițki Alexci, care a deținut această funcție pe parcursul ultimelor 24 luni anterioare intentării

procesului de insolvabilitate (03 martie 2010 - 02 august 2016), precum și administratorul și unicul asociat al companiei Cojuhari Veaceslav, care a deținut această funcție la dala intentării procesului de insolvabilitate, nu s-au adresat în instanța de insolvabilitate cu cererea introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate, nici nu au emis decizia pentru a iniția procedura de insolvabilitate.

Relatează că datorită încălcării obligațiilor de către administrator/fondator, s-a ajuns la situația de insolvabilitate a SRL „5 Comunicare Nouă", când masa debitoare este insuficientă pentru a acoperi creanțele creditorilor.

Susține că creanțele creditorilor și cheltuielile aferente procesului de insolvabilitate urmează a fi acoperite în mod solidar de Verbițki Alexei și de Cojuhari Veaceslav, din motiv că nu s-a constatat masă debitoare.

Mai mult decât atât, cel care s-a adresat în instanța de insolvabilitate cu cerere cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „5 Comunicare Nouă" este creditorul Biroul Vamal Centru, astfel, organele de conducere au fost de acord cu hotărârea, cât și cu existența temeiurilor de intentare a procedurii de insolvabilitate.

Totodată, valoarea creanțelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate asupra patrimoniului SRL „5 Comunicare Nouă" constituie suma de 237.758,82 lei, iar valoarea obligațiilor masei debitoare (obligații de plată la bugetul public național) constituie 687.421,68 lei. Astfel, valoarea totală a creanțelor constituie suma de 925.180,50 lei.

Deci, susține că conform tabelului definitiv al creanțelor creditorilor au fost înaintate cereri de validare de către următorilor creditori: creanțe chirografare de rangul III în sumă de 162.613,02 lei (Biroul Vamal Centru, suma 162.561,30 lei, Serviciul Fiscal de Stal, suma de 51,72 lei) și creanțe chirografare de rangul VI în sumă de 75.145,80 lei (Biroul Vamal Centru, suma 75.138,60 lei, Serviciul Fiscal de Stal, suma de 7,20 lei total rang VI).

De asemenea, a invocat că creanța creditorului Biroul Vamal Centru rezultă din decizia de regularizare nr. 958 din 11 septembrie 2015, prin care s-a stabilit că SRL „5 Comunicare Nouă" are o obligație de plată în sumă de 165.274,19 lei, ce reprezintă recalculul drepturilor de import a mărfurilor ce au beneficiat de scutiri de la plata TVA la importul activelor materiale destinate includerii în capitalul statutar și care au fost utilizate în alte scopuri decât cele stabilite de legislație.

Ulterior, la data de 28 septembrie 2015, Biroul Vamal Chișinău a încasat suma de 2.712,89 lei, astfel obligația vamală restantă este 162.561,30 lei.

Constată că, temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate au apărut cel puțin la data de 28 septembrie 2015, însă cu certitudine deja persistau la sfârșitul anului 2015.

Totodată, analizând actele SRL „5 Comunicare Nouă” lichidatorul a constatat încheierea neîntemeiată a contractului de împrumut nr. 1/13 din 24 mai 2013, unde SRL „5 Comunicare Nouă” i-a acordat lui Jardan Veaceslav un împrumut în sumă de 585.000 lei, iar la data de 29 mai 2013 Verbițki Alexei, care la acea dală deținea funcția de administrator și fondator al companiei a retras în numerar cu titlu de împrumut suma de 392.000 lei din contul SRL „5 Comunicare Nouă”.

De asemenea, în cadrul examinării cererii cu privire la validarea popririi și încasarea sumei de 585.000 lei din contul terțului poprit Jardan Veaceslav, a fost prezentată chitanța din 19 mai 2015 care confirmă restituirea împrumutului primit, fiind semnată de Verbițki Alexei, care la acea dată deținea funcția de administrator al companiei.

Or, din extrasul bancar al companiei anexat la materialele cauzei, rezultă că suma pretinsă a fi restituită de terțul poprit Jardan Veaceslav, nu a fost depusă pe contul companiei, din care motive consideră că a fost însușită de Verbițki Alexei, fapt ce în mod direct a dus la incapacitatea de plată a acesteia.

Cu referire la retragerea sumei de 392.000 lei, în numerar, cu titlu de împrumut din contul SRL „5 Comunicare Nouă” de către Verbițki Alexei și care nu a fost restituit, menționează că în prezent este pornită o cauză penală.

Prin urmare, consideră că fostul administrator al companiei Verbițki Alexei, care a deținut această funcție pe parcursul ultimelor 24 luni anterior intentării procesului de insolvabilitate (03 martie 2010 - 02 august 2016), precum și administratorul și unicul asociat al companiei Cojuhari Veaceslav, care a deținut această funcție la data intentării procesului de insolvabilitate: 1) au sustras și folosit mijloacele financiare ale companiei în interes personal; 2) nu au depus cererea introductivă în termen de 30 zile din momentul când era evident că debitorul nu este capabil să stingă creanțele tuturor ori cel puțin al unui creditor; 3) au continuat activitatea întreprinderii debitoare după apariția temeiurilor de insolvabilitate. atunci când pentru neachitarea contribuțiilor obligatorii către bugetul public de stat, debitorului i-au început a fi calculate penalități.

Astfel, conchide că aceștia au condus societatea în mod defectuos și contrar scopurilor pentru care aceasta a fost creată (obținerea profilurilor) creând datorii față de bugetul public de stat.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 25 martie 2025, cererea lichidatorului SRL „5 Comunicare Nouă” - Palii Diana cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului SRL „5 Comunicare Nouă” a fost respinsă ca neîntemeiată, cu încasarea din contul SRL „5 Comunicare Nouă” în beneficiul statului, suma de 43 915,27 lei cu titlu de taxă de stat.

Solicitările din apel

La 04 aprilie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității*) lichidatorul SRL ”5 Comunicare Nouă” - Palii Diana, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 25 martie 2025, iar la 26 mai 2025, a prezentat cererea de apel motivată solicitând casarea actului judecătoresc şi emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea privind atragerea la răspundere subsidiară să fie admisă integral.

În motivarea apelului, lichidatorul SRL ”5 Comunicare Nouă” a reiterat aspectele reflectate în cererea de atragere la răspundere subsidiară, contrar concluziei instanței de fond că lichidatorul SRL „5 Comunicare Nouă” nu a demonstrat legătura cauzală dintre faptele imputate și starea de insolvabilitate, apelantul a subliniat că fostul administrator și fondator Verbițki Alexei și actualul administrator și asociat unic Cojuhari Veaceslav, nu au depus cererea introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate și nici nu au decis inițierea procedurii, încălcând obligația de a monitoriza situația economico-financiară a întreprinderii.

Această omisiune a condus la ajungerea SRL „5 Comunicare Nouă” în stare de insolvabilitate, fără masă debitoare suficientă pentru acoperirea creanțelor creditorilor, iar dat fiind faptul că nu există masă debitoare pentru acoperirea creanțelor și cheltuielilor procedurii, în valoare totală de 1.445.510,03 lei, aceste sume urmează a fi suportate solidar de Verbițki Alexei și Cojuhari Veaceslav.

De asemenea, în susținerea culpei administratorilor și fondatorilor Verbițki Alexei și Cojuhari Veaceslav la apariția stării de insolvabilitate a SRL „5 Comunicare Nouă”, apelantul a remarcat că procesul de insolvabilitate nu a fost inițiat de aceștia, ci de creditorul Biroul Vamal Centru, care a depus cererea introductivă la 22 martie 2018, admisă prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 16 mai 2018, prin care s-a constatat insolvabilitatea debitorului, s-a inițiat procedura simplificată a falimentului și s-a dispus dizolvarea societății.

De altfel, reieșind din prevederile art. 10 și art. 14 alin. (1)-(3) din Legea insolvabilității, apelantul a susținut că debitorul este obligat să depună cererea introductivă imediat ce apar temeiurile de insolvabilitate, dar nu mai târziu de 30 de zile de la survenirea lor, iar neîndeplinirea acestei obligații atrage răspunderea subsidiară a administratorilor, conform art. 248 alin. (1) lit. h) din aceeași lege.

Or, temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate au apărut încă la 28 septembrie 2015, când Biroul Vamal Centru nu a putut încasa obligația vamală restantă de 162.561,30 lei, stabilită prin decizia de regularizare nr. 958 din 11 septembrie 2015, datorie confirmată și prin actele contravenționale anexate la dosar. Această datorie, nedecontată de debitor, a generat continuu penalități și reprezintă dovada incapacității de plată.

Prin urmare, lichidatorul consideră neîntemeiate concluziile primei instanțe, întrucât a indicat cu claritate momentul survenirii stării de insolvabilitate, iar administratorii Verbițki Alexei și Cojuhari Veaceslav poartă răspunderea pentru neîndeplinirea obligației legale de a sesiza instanța în termenul de 30 de zile prevăzut de art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității.

Suplimentar, consideră neîntemeiate concluziile primei instanțe potrivit cărora lichidatorul nu ar fi dovedit că datoria debitorului în sumă de 1.445.510,03 lei a apărut după expirarea termenului de 30 de zile pentru depunerea cererii introductive, or, din tabelul definitiv al creanțelor anexat la dosar rezultă clar că toate creanțele admise au apărut după 28 septembrie 2015, data la care SRL „5 Comunicare Nouă" a devenit incapabilă de plată, adică după expirarea termenului legal prevăzut la art. 14 alin. (2) din Legea insolvabilității.

În privința temeiurilor de atragere la răspundere subsidiară prevăzute la art. 248 alin. (1) lit. a) și f) din aceeași lege, apelantul consider că s-a demonstrat că în baza contractului de împrumut nr. 1/13 din 24 mai 2013, SRL „5 Comunicare Nouă" a acordat nejustificat persoanei fizice Jardan Veaceslav suma de 585.000 lei, iar la 29 mai 2013, administratorul și fondatorul Verbițki Alexei a retras în numerar, cu titlu de împrumut, suma de 392.000 lei din contul societății.

Deși, ulterior a fost prezentată o chitanță de restituire a împrumutului, extrasul bancar demonstrează că suma respectivă nu a fost niciodată depusă pe contul companiei, fiind astfel însușită de Verbițki Alexei.

Această faptă a contribuit direct la incapacitatea de plată a debitorului, aspect confirmat și prin informația emisă de Inspectoratul de poliție Botanica cu privire la existența unei cauze penale pe acest fapt.

Prin urmare, concluziile primei instanțe referitoare la lipsa relevanței acestor fapte sunt eronate, deoarece prin acțiunile și inacțiunile culpabile, administratorii au cauzat și agravat starea de insolvabilitate a SRL „5 Comunicare Nouă", generând datorii semnificative față de bugetul public și alți creditori.

Aprecierea instanței de apel:

Verificând hotărârea contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul statuează că apelul declarat de lichidatorul SRL "5 Comunicare Nouă", urmează a fi respins cu menținerea hotărârii primei instanțe, din considerentele ce succed.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu prevederile art. 373 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor

înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

După cum rezultă din materialele cauzei, prin hotărârea judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 16 mai 2018, a fost constatată insolvabilitatea debitorului SRL „5 Comunicare Nouă", cu inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea acestuia, iar în calitate de lichidator a fost desemnat administratorul autorizat Palii Diana.

La caz, la data de 29 martie 2023, lichidatorul SRL „5 Comunicare Nouă" - Palii Diana a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâților Cojuhari Veaceslav și Verbițki Alexei, solicitând atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului SRL „5 Comunicare Nouă" în proces de lichidare, cu încasarea în mod solidar de la Cojuhari Veaceslav și Verbiţki Alexei, în folosul SRL „5 Comunicare Nouă", a sumei de 925.180,50 lei, cu transferarea mijloacelor bănești la contul de acumulare a administratorului autorizat Palii Diana pentru distribuirea ulterioară către creditori.

În materie de drept, potrivit prevederilor art. 248 alin. (1), (4)-(6) al Legii insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate; e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14; i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului. În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care și-au exercitat mandatul ori au deținut poziția ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au

opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii. Termenul de prescripție pentru acțiunea prevăzută la alin. (1) este de 3 ani. Termenul începe să curgă de la data în care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat insolvabilitatea, dar nu mai târziu de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate. În toate cazurile, asupra acțiunii prevăzute la alin. (1), instanța de insolvabilitate se pronunță prin hotărâre, care poate fi contestată cu apel de persoanele vizate în ea.

De asemenea, potrivit art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii, iar conform alin.(2) al aceleiași norme, prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

În context, conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilității, în cazul insolvabilității debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvabilitate intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

Prin urmare, din analiza prevederilor art. 15 și 248 din Legea insolvabilității, reiese că în dependență de motivele apariției stării de insolvabilitate a debitorului, administratorul va purta răspundere subsidiară solidară față de creditori sau la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de asociat (fondator).

Totodată, Colegiul menționează că pentru a stabili vina și atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere și/sau de supraveghere a debitorului urmează să fie întrunite anumite condiții și anume: să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, iar fapta să fie săvârșită cu vinovăție, iar în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor indicate este solidară, cu condiția că apariția stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care și-au exercitat mandatul ori au deținut poziția, ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului.

Instanța de apel remarcă faptul că răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar atragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanțelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente și concludente a următoarelor elemente esențiale: fapta ilicită, vinovăția, legătura cauzală dintre faptă și urmările provocate.

Prin urmare, aceste condiții generale și speciale ale răspunderii civile delictuale și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deținut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art. 247 alin. (2) din Legea insolvabilității la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

În context, din sensul dispozițiilor menționate, se subînțelege că pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale îl constituie componența delictului civil, care la rândul său include: prejudiciu, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, și vinovăția. Acestea reprezintă condițiile generale de antrenare a răspunderii delictuale, iar lipsa unei condiții, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege, când răspunderea delictuală se poate angaja și în lipsa unor condiții.

Astfel, legiuitorul identifică că pentru ca instanța de insolvabilitate să se pronunțe asupra antrenării răspunderii membrilor organelor de conducere ale debitorului, prin cererea de atragere la răspundere subsidiară, trebuie să se dovedească condițiile întrunirii elementelor răspunderii civile delictuale și anume: prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția.

Prin urmare, este de menționat că pentru intervenția răspunderii membrilor organelor de conducere ale debitorului, condițiile enumerate supra, trebuie întrunite cumulativ, iar lipsa uneia conduce la lipsa răspunderii membrilor organelor de conducere care au contribuit la apariția stării de insolvabilitate a debitorului.

Contextual, potrivit art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Instanța de apel reține că solicitând atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a SRL „5 Comunicare Nouă”, în persoana lui Cojuhari Veaceslav și Verbițki Alexei, lichidatorul Palii Diana și-a întemeiat cererea în baza prevederilor art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, făcând trimitere la: lit. a) - folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes

personal; lit. f) - dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată și lit. h) - nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

Așadar, cu referire la argumentul formulat de lichidatorul SRL „5 Comunicare Nouă" - Palii Diana – folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal, instanța de apel reține că acesta a invocat faptul că societatea debitoare ar fi acordat lui Jardan Veaceslav, prin contractul de împrumut nr. 1/13 din 24 mai 2013, suma de 585.000 lei, iar la 29 mai 2013, fostul administrator Verbițki Alexei a retras din contul societății, cu titlu de împrumut, suma de 392.000 lei, or, aceste sume nu ar fi fost restituite în contul companiei și au fost însușite de Verbițki Alexei.

Cu toate acestea, Completul de judecată reține că, deși lichidatorul afirmă că sumele nu au fost restituite, la materialele cauzei există chitanțele din 19 mai 2015 și 05 august 2016 semnate de Verbițki Alexei, care ar atesta restituirea acestora.

Mai mult ca atât, reieșind din deciziile Curții de Apel Chișinău nr. 2ai-87/23 din 11 mai 2023 și nr. 2ai-207/24 din 25 iulie 2024, au fost casate hotărârile instanței de fond prin care s-au admis cererile anterioare de validare a popririlor asupra sumelor de 392.000 lei și 585.000 lei, dispunându-se respingerea acestor cereri și desființarea popririlor.

De altfel, din circumstanțele elucidate în actele judecătorești citate, rezultă că fostul administrator Verbițki Alexei a restituit împrumutul de 392.000 lei, iar cererea cu privire la suma de 585.000 lei a fost respinsă ca tardivă.

Respectiv, prin prisma celor relatate și în coroborare cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, care stipulează că faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă sunt obligatorii pentru instanțele ulterioare și nu pot fi repuse în discuție între aceleași părți, instanța de apel apreciază ca fiind corectă soluția instanței de fond, asupra aspectului dat, or, nu a fost dovedită folosirea bunurilor societății în interes personal, iar lichidatorul nu a indicat în mod concret care bunuri sau sume ar fi fost folosite de fiecare dintre pârâți și în ce mod aceste acțiuni au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Totodată, deși lichidatorul a invocat existența unei cauze penale cu privire la acțiunile lui Verbițki Alexei, nici în prima instanță și nici în instanța de apel nu a fost prezentată soluția instanței asupra cazului penal.

În context, instanța de apel susține concluzia instanței de fond și respectiv, consideră irelevante argumentele apelantului cu referire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului SRL "5 Comunicare Nouă", în temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității, or, pentru admiterea cerințelor prin prisma normei citate, se impune drept necesară stabilirea unor circumstanțe esențiale și anume: momentul inițial și cel final în limitele cărora a avut loc continuarea activității întreprinderii insolvabile, actele de

dispoziție în virtutea cărora expres a fost desfășurată în continuare activitatea aducătoare de prejudiciu întreprinderii de referință, legătura cauzală între activitatea desfășurată și prejudiciul sub formă de incapacitate de plată a debitorului, intenția de a aduce întreprinderea la incapacitate de plată, incidența termenul de prescripție extinctivă.

Or, potrivit prevederilor art. 5 din Legea cu privire la societățile cu răspundere limitată, societățile se constituie în scopul exercitării oricărei activități lucrative neinterzise de lege, iar conform art. 72 alin. (1) și (5) din Legea citată, administratorul este obligat să gestioneze societatea astfel încât scopurile, pentru care aceasta a fost constituită, să fie realizate cât mai eficient. În exercitarea atribuțiilor sale, administratorul va da dovadă de diligență și loialitate.

La caz, Curtea de apel reține că lichidatorul a remarcat continuarea activității SRL ”5 Comunicare Nouă”, după apariția indiciilor de insolvabilitate, perioadă în care s-au acumulat penalități pentru neplata contribuțiilor obligatorii la bugetul public, inclusiv prin prisma acțiunilor administratorilor debitorului.

Totuși, la dosar nu au fost prezentate probe concludente care să confirme existența unor acțiuni culpabile ale pârâților Verbițki Alexei și Cojuhari Veaceslav, prin care, prin continuarea activității societății, aceștia ar fi determinat în mod evident incapacitatea de plată a debitorului.

De altfel, lichidatorul nu a demonstrat în mod concret natura activităților economice pretins desfășurate după apariția stării de insolvabilitate, actele emise în acest scop și modalitatea prin care acestea ar fi condus la agravarea situației financiare a societății, or, simpla afirmație a lichidatorului, nesusținută de probe, nu poate fundamenta răspunderea subsidiară în temeiul art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității.

Complementar, instanța de apel atestă că la caz nu sunt întrunite nici condițiile art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, pentru atragerea la răspundere subsidiară a organului de conducere a debitorului SRL ”5 Comunicare Nouă”, or, reieșind in prevederile art. 14 din Legea insolvabilității, debitorul este obligat să depună cererea introductivă în termen de 30 de zile din momentul apariției incapacității de plată, iar neîndeplinirea acestei obligații atrage răspunderea subsidiară a persoanei care reprezintă debitorul, pentru obligațiile apărute ulterior expirării termenului legal.

La caz, deși lichidatorul a susținut că temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate au apărut cel târziu la 28 septembrie 2015, însă cererea introductivă a fost depusă abia la 23 martie 2018 de către Biroul Vamal Centru, procesul fiind intentat la 16 mai 2018, totuși, instanța de apel atestă că lichidatorul nu a indicat cu exactitate data survenirii stării de insolvabilitate și nu a demonstrat, prin probe concrete (*cum ar fi extrase bancare, înscrisuri contabile sau alte acte financiare*),

momentul încetării plăților ori legătura dintre omisiunea de a depune cererea și agravarea situației financiare a debitorului.

Mai mult ca atât, deși în cererea de apel au fost invocate mai multe temeiuri de drept cu privire la atragerea pârâților Verbițki Alexei și Cojuhari Veaceslav la răspundere subsidiară, instanța de apel notează că din conținutul acestora nu se desprind cert acțiunile individualizate și separate ale fiecărui pârât/intimat, și care au prejudiciat debitorul insolvabil, iar în esență, creditorii acestuia.

Or, imposibilitatea de a recupera creanțele în cadrul procesului de judecată, nu constituie un temei plauzibil ce ar determina necondiționat atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului.

De asemenea, lichidatorul SRL ”5 Comunicare Nouă” nu a demonstrat că datoria debitorului în sumă de 1.445.510,03 lei, a apărut după expirarea termenului de 30 de zile prevăzut de lege, solicitând atragerea la răspundere subsidiară pentru întreaga sumă a creanțelor validate, fără a distinge între cele anterioare și cele ulterioare survenirii incapacității de plată.

Astfel, reieșind din prevederile art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, răspunderea subsidiară poate fi angajată doar pentru obligațiile apărute după expirarea termenului de depunere a cererii introductive, iar la caz, în lipsa unor probe certe cu privire la momentul survenirii incapacității de plată și al cauzalității dintre inacțiunea administratorilor și agravarea stării de insolvabilitate, Completul de judecată susține concluziile primei instanțe la acest aspect, ca fiind legale și întemeiate.

Suplimentar instanța evidențiază că o altă condiție imperativă a autorizării executării silite în mărimea creanțelor neacoperite din contul membrilor organelor de conducere și a fondatorului debitorului, este ca aceste persoane (pârâții) să fie declarate culpabile de neîndeplinirea obligațiilor de depunere a cererii introductive prevăzute la art. 14 și art. 248 și, după caz, cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvabilitate a debitorului.

Or, lichidatorul nu a probat legătura cauzală între nedepunerea cererii introductive și survenirea stării de insolvabilitate. În același timp, nu au fost prezentate rapoartele de activitate ale administratorului provizoriu/lichidator, pentru a putea analiza dacă acesta a stabilit cauzele și împrejurările care au condus la insolvabilitate, persoanele cărora le-ar putea fi imputate și premisele angajării răspunderii acestora în condițiile legii la răspundere subsidiară.

Sub acest aspect instanța de apel consideră justă concluzia primei instanțe că, nu a fost demonstrată pentru fiecare acțiune existența componenței delictului civil și prejudiciul cauzat întreprinderii/masei debitoare ca consecința directă a abaterilor săvârșite de către intimați și în special, care au dus la apariția stării de insolvabilitate.

În altă ordine de idei, instanța de apel menționează că răspunderea reglementată de dispozițiile art. 248, așa cum rezultă din interpretarea textului de lege menționat, are o natură juridică delictuală, care presupune îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de dispozițiile art. 1998 Cod civil.

Respectiv, pentru a stabili culpa și a atrage la răspundere subsidiară membrii organelor ce conducere și/sau de supraveghere a societății debitoare, urmează să fie întrunite condiții speciale și anume: să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, precum și fapta să fie săvârșită cu vinovăție și in interesul personal al făptuitorului.

În acest sens, dispozițiile din Codul civil consemnează că, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

De asemenea, este de menționat că, prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate și vinovăția, sunt elemente esențiale și care trebuie dovedite, prin probe convingătoare de către administratorul insolvabilității/lichidatorul debitorului, împlinirea cumulativă a condițiilor fiind o condiție obligatorie pentru atragerea răspunderii patrimoniale respective. Simplele afirmații, nedovedite, nu pot fundamenta admiterea cererii de atragere a răspunderii subsidiare.

Prin urmare, pentru intervenția răspunderii membrilor organelor de conducere ale debitorului, condițiile sus-enumerate trebuie întrunite cumulativ, iar lipsa uneia conduce la imposibilitatea angajării răspunderii patrimoniale a membrilor organelor de conducere care au contribuit la apariția stării de insolvabilitate a debitorului.

Caracterul special al reglementărilor invocate supra constă în aceea că aprecierea culpei persoanei chemate să răspundă subsidiar trebuie făcută *in concreto*, cerându-se o cauzalitate specifică între faptă și prejudiciu, respectiv faptele enumerate, în măsura în care au fost săvârșite culpabil și au cauzat un prejudiciu, să fi fost în măsură să contribuie la ajungerea debitorului în stare de insolvabilitate.

Norma prevăzută la art. 248 din Legea insolvabilității, nu instituie o răspundere obiectivă pentru prejudiciu, reprezentând totalul creanțelor creditorilor participanți la procedura de insolvabilitate, ci o răspundere în care faptele imputate trebuie dovedite, atât în fapt cât și în drept, sub aspectul condițiilor generale ale răspunderii civile delictuale reglementate de dispozițiile art. 1998 Cod civil, cât și sub aspectul condițiilor speciale prevăzute în textul legii pentru fiecare din faptele enumerate la art. 248, condițiile generale ale răspunderii delictuale urmând a dobândi particularități specifice în funcție de cazul reglementat concret în textul legii.

Cu toate acestea, simplul fapt al existenței datoriei față de creditori, nu poate fi reținută drept circumstanță esențială care să determine momentul survenirii incapacității de plată a societății debitoare, deoarece, reieșind din prevederile Legii insolvabilității, incapacitatea de plată poate fi apreciată doar prin raportarea la întreaga situație patrimonială a întreprinderii, inclusiv existența de creanțe față de persoane terțe, dispunerea de bunuri imobile și/sau mobile, existența de mijloace financiare în casierie sau pe conturile bancare deținute în instituții financiare, etc, or, asemenea circumstanțe nu derivă din declarațiile apelanților și nu au fost stabilite de instanță în baza probelor prezentate.

Prin urmare, în contradictoriu cu argumentele apelantului despre aluzia de culpă a organului de conducere în raport cu activitatea SRL ”5 Comunicare Nouă”, instanța de apel constată că nu s-a făcut dovada că apariția stării de insolvabilitate a debitorului este imputabilă pârâților, iar probele administrate nu confirmă existența unor acțiuni sau inacțiuni concrete care să se încadreze în ipotezele art. 248 alin. (1) lit. a), f) și h) din Legea insolvabilității.

Colegiul mai notează că membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, astfel că în practică există tendința de a califica această formă a răspunderii ca având caracter delictual în toate situațiile.

Concluzionând în acest sens, Colegiul notează că din sensul prevederilor legale citate supra, se poate deduce că cererea de chemare în judecată formulată în scopul antrenării răspunderii membrilor organelor de conducere, precum și a altor persoane care prin activitatea lor au contribuit la ajungerea persoanei juridice în stare de insolvabilitate, trebuie să cuprindă în mod expres identificarea exactă a acestor persoane, faptele pentru care sunt considerate a fi responsabile, precum și dovezile pe care se sprijină cererea, în sensul art. 118 din Codul de procedură civilă.

Analizând situația de fapt din speța dată, în raport cu probele anexate la dosar, Colegiul menționează că concluzia primei instanțe despre necesitatea respingerii cererii cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil este justă, având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, în conformitate cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă. Actul de dispoziție al instanței de insolvabilitate a fost adoptat cu respectarea normelor de procedură și cu aplicarea corectă a normelor de drept material.

În altă ordine de idei, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs,

întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

Față de cele ce preced, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de lichidatorul SRL ”5 Comunicare Nouă” și a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 24 aprilie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, art. art. 385 lit. a), 389-390, 394 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de lichidatorul SRL ”5 Comunicare Nouă” - Palii Diana.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 25 martie 2025, emisă în cadrul procesului de insolvabilitate a SRL ”5 Comunicare Nouă”, la cererea lichidatorului SRL „5 Comunicare Nouă” - Palii Diana cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului, în persoana lui Cojuhari Veaceslav și Verbițki Alexei cu încasarea sumei.

Decizia este definitivă și irevocabilă din momentul pronunțării.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei